

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
173.	— Lege privind ratificarea Acordului de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017 și la 27 februarie 2017.....	2
	Acord de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) între România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare.....	3–8
638.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017 și la 27 februarie 2017	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 175 din 21 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	9–11
	Decizia nr. 250 din 25 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal	12–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
635.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din UAT Râmetea, UAT Sâncel, UAT Vidra și UAT Teiuș din județul Alba.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Acordului de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017 și la 27 februarie 2017**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul de împrumut*) (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017 și la 27 februarie 2017, în valoare de 60 milioane euro, denumit în continuare *Acord de împrumut*.

Art. 2. — (1) Ministerul Justiției este desemnat agenție de implementare și, în această calitate, i se deleagă întreaga autoritate și responsabilitate în realizarea proiectului prevăzut la art. 1, denumit în continuare *Proiect*.

(2) Ministerul Finanțelor Publice va încheia cu Ministerul Justiției un acord subsidiar, prin care se vor stabili drepturile și obligațiile părților în aplicarea Acordului de împrumut.

(3) Proiectul se realizează de către Direcția de implementare a proiectelor finanțate din împrumuturi externe din cadrul Ministerului Justiției.

(4) Ministerul Justiției, în calitate de instituție publică responsabilă cu implementarea Proiectului, va încheia cu Ministerul Public și cu Oficiul Național al Registrului Comerțului protocoale privind implementarea activităților incluse în Acordul de împrumut, prin intermediul cărora se vor defini responsabilitățile ce revin fiecărei instituții în realizarea activităților asumate.

Art. 3. — Contribuția României la finanțarea Proiectului prevăzut la art. 1 se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, în limita echivalentului în lei al sumei de 5 milioane euro, care include și salarizarea personalului Direcției de implementare a proiectelor finanțate din împrumuturi externe din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 4. — Cheltuielile reprezentând echivalentul în lei al valorii împrumutului se asigură din bugetul Ministerului Justiției, în

limita sumelor alocate anual cu această destinație de la bugetul de stat.

Art. 5. — Sumele trase din împrumut și virate în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Banca Națională a României se utilizează pe măsura necesităților de finanțare a deficitului bugetului de stat și de refinanțare a datoriei publice guvernamentale, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Plata serviciului datoriei publice aferent împrumutului, respectiv rambursarea capitalului, achitarea dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente împrumutului se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică, prin mecanismul aferent finanțărilor rambursabile contractate de Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, în vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice guvernamentale.

Art. 7. — (1) Se autorizează Guvernul României ca, prin Ministerul Finanțelor Publice, de comun acord cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, să convină pe parcursul utilizării împrumutului, în funcție de condițiile concrete de derulare a Acordului de împrumut, amendamente la conținutul acestuia, care privesc realocări de fonduri, modificări în structura pe componente, precum și alte modificări care nu sunt de natură să majoreze obligațiile financiare ale României față de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare sau să determine noi condiționări economice față de cele convenite inițial între părți.

(2) Amendamentele convenite potrivit alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 14 iulie 2017.
Nr. 173.

*) Traducere.

ACORD DE ÎMPRUMUT**(Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare)****între România****și****Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare**

Acord datat la data semnării, încheiat între România („Împrumutat”) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare („Banca”). Prin prezentul, Împrumutatul și Banca convin următoarele:

ARTICOLUL I**Condiții generale. Definiții**

1.01. Condițiile generale (așa cum sunt definite în documentul atașat la prezentul acord) constituie parte integrantă a acestui acord.

1.02. Cu excepția cazului în care contextul necesită alt înțeles, termenii scriși cu majusculă în prezentul acord au înțelesurile atribuite lor în Condițiile generale sau în documentul atașat la prezentul acord.

ARTICOLUL II**Împrumutul**

2.01. Banca convine să acorde Împrumutatului, în termenii și condițiile stabilite sau menționate în prezentul acord, suma de șazeci milioane euro (60.000.000 euro), după cum această sumă poate fi convertită ocazional printr-o conversie valutară în conformitate cu prevederile secțiunii 2.08 la prezentul acord („Împrumut”), pentru a sprijini finanțarea proiectului descris în anexa 1 la prezentul acord („Proiect”).

2.02. Împrumutatul poate trage sumele împrumutului în conformitate cu secțiunea a IV-a a anexei 2 la acest acord.

2.03. Comisionul inițial plătit de către Împrumutat va fi egal cu un sfert dintr-un procent (0,25%) din suma împrumutului. Împrumutatul va plăti comisionul inițial nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare.

2.04. Comisionul de angajament plătit de Împrumutat va fi egal cu un sfert dintr-un procent (0,25%) pe an aplicat la suma netrasă din împrumut.

2.05. Dobânda plătită de către Împrumutat pentru fiecare perioadă de dobândă va fi la o rată egală cu rata de referință pentru valuta împrumutului plus marja variabilă; cu condiția ca, la conversia în totalitate sau a oricărei porțiuni din suma împrumutului, dobânda plătită de către Împrumutat pe durata perioadei de conversie a respectivei sume să fie determinată în conformitate cu prevederile relevante ale articolului IV din Condițiile generale. Fără a contraveni celor de mai sus, dacă orice sumă din soldul tras al împrumutului rămâne neplătită la scadență și această neplată continuă pentru o perioadă de treizeci de zile, atunci dobânda plătită de către Împrumutat va fi calculată conform prevederilor secțiunii 3.02 (e) din Condițiile generale.

2.06. Datele de plată sunt 15 ianuarie și 15 iulie ale fiecărui an.

2.07. Suma împrumutului va fi rambursată în conformitate cu graficul de rambursare stabilit prin anexa 3 la prezentul acord.

2.08. (a) Împrumutatul poate solicita oricând oricare dintre următoarele conversii ale termenilor împrumutului pentru a facilita gestionarea prudentă a datoriei: (i) o schimbare a valutei împrumutului a întregii sume sau a oricărei părți din suma împrumutului, trasă sau netrasă, într-o valută aprobată; (ii) o schimbare a ratei de bază a dobânzii aplicabile: (A) întregii sume sau oricărei părți a sumei împrumutului, trasă și nerambursată, de la o rată variabilă la o rată fixă ori viceversa; sau (B) întregii sume sau oricărei părți a sumei împrumutului, trasă și nerambursată, de la o rată variabilă bazată pe o rată de referință și marja variabilă la o rată variabilă, bazată pe o rată de referință fixă și marja variabilă sau viceversa; sau (C) întregii sume a împrumutului, trasă și nerambursată, de la o rată variabilă bazată pe o marjă variabilă la o rată variabilă bazată pe o marjă fixă; și (iii) stabilirea unor limite asupra ratei variabile ori asupra ratei de referință aplicabile întregii sume a împrumutului sau oricărei părți a acestuia, trasă și nerambursată, prin stabilirea unui plafon al ratei dobânzii ori a unei marje de variație a ratei dobânzii asupra ratei variabile sau ratei de referință.

(b) Orice conversie solicitată în baza paragrafului (a) al acestei secțiuni, care este acceptată de Bancă, va fi considerată o „conversie”, așa cum este definită în Condițiile generale, și se va efectua în conformitate cu prevederile articolului IV din Condițiile generale și ale Ghidului de conversie.

ARTICOLUL III**Proiectul**

3.01. Împrumutatul își declară angajamentul față de obiectivele Proiectului. În acest scop, Împrumutatul va realiza Proiectul prin MJ, în conformitate cu prevederile articolului V din Condițiile generale.

3.02. Fără a se limita la prevederile secțiunii 3.01 din prezentul acord și cu excepția cazului în care Împrumutatul și Banca nu convin altfel, Împrumutatul se va asigura că Proiectul este realizat prin MJ în conformitate cu prevederile anexei 2 la prezentul acord.

ARTICOLUL IV**Intrare în vigoare. Încetare**

4.01. Condiția suplimentară de intrare în vigoare este următoarea: și anume, Împrumutatul, prin MJ, a adoptat

Manualul operațional al Proiectului într-o formă și un conținut acceptabile pentru Împrumutat și Bancă.

4.02. Data-limită pentru intrarea în vigoare este data care survine după o sută optzeci de zile (180) de la data semnării prezentului acord.

ARTICOLUL V

Reprezentare. Adrese

5.01. Reprezentantul Împrumutatului este Ministrul Finanțelor Publice.

5.02. Adresa Împrumutatului este:
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17

București, România

Telex
11239

Fax:
40213126792

5.03. Adresa Băncii este:

Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare
1818 H Street, N.W.

Washington, D.C. 20433
Statele Unite ale Americii

Telex
248423(MCI) sau
64145 (MCI)

Fax:
1-202-477-6391

Convenit la București, România, în numele Băncii, la 17 februarie 2017 și în numele Împrumutatului la 27 februarie 2017.

România

Prin:
Reprezentant autorizat
Nume: **Viorel Ștefan**
Poziția: ministrul finanțelor publice

Banca Internațională pentru
Reconstrucție și Dezvoltare

Prin:
Reprezentant autorizat
Nume: **Elisabetta Capannelli**
Poziția: director de țară

Anexa 1 Descrierea Proiectului

Obiectivul Proiectului este îmbunătățirea eficienței și accesibilității instituțiilor de justiție vizate.

Proiectul constă în următoarele părți:

Partea 1: Îmbunătățirea funcționării instanțelor și instituțiilor aflate sub autoritatea MJ

(a) Realizarea de investiții în tehnologia de informații și comunicații pe teritoriul Împrumutatului pentru a îmbunătăți funcționarea instanțelor prin, între altele: (i) îmbunătățirea infrastructurii LAN, (ii) furnizarea de echipamente IT și programe informatice care să asigure funcționarea sigură și fiabilă a ECRIS și extinderea e-filing și (iii) furnizarea de instruire privind tehnologiile informatice și de comunicație pentru utilizatorii rețelelor instanțelor.

(b) Îmbunătățirea capacității sistemului judiciar al Împrumutatului de a furniza servicii, în special în regiunile sărace și defavorizate, prin: (i) construirea și reabilitarea clădirilor instanțelor prevăzute în Manualul operațional al Proiectului; (ii) finalizarea lucrărilor de construcții civile la Tribunalul Sibiu și la Tribunalul Prahova și Palatul de Justiție Prahova; (iii) finalizarea principalelor standarde de proiectare a sediilor de instanțe pe teritoriul Împrumutatului; și (iv) realizarea unor activități și studii

pregătitoare pentru implementarea activităților din Planul de acțiuni, care sunt acceptabile Băncii și care nu sunt finanțate sau sunt insuficient finanțate din orice alte surse de finanțare.

(c) Creșterea conștientizării comunității asupra serviciilor judiciare prin, între altele: (i) realizarea unor campanii de informare, elaborarea de ghiduri, instrumente care să faciliteze accesul la justiție și evenimente educaționale pentru a îmbunătăți înțelegerea de către cetățeni, în special de către cei din grupurile vulnerabile, a drepturilor și obligațiilor legale și pentru a reduce barierele privind accesul la justiție; (ii) organizarea unor evenimente de tipul ziua porților deschise, mese rotunde și ateliere pentru comunități în sediile instanțelor vizate de proiect, cu teme relevante pentru comunitățile locale; și (iii) acordarea de sprijin Direcției de probațiune din MJ prin: elaborarea unei strategii de reabilitare a persoanelor față de care s-au dispus sancțiuni, evaluarea statutului persoanelor private de libertate și îmbunătățirea serviciilor pentru victimele infracțiunilor.

Partea 2: Îmbunătățirea activității Oficiului Național al Registrului Comerțului

(a) Realizarea de investiții în tehnologie informatică și de comunicații pe teritoriul Împrumutatului pentru îmbunătățirea funcționării ONRC la nivel central, dar și la nivelul locațiilor descentralizate ale acestuia, prin, între altele: (i) înlocuirea echipamentelor IT și a programelor informatice standard; (ii) proiectarea, dezvoltarea și implementarea unui sistem electronic de arhivare; și (iii) furnizarea de asistență tehnică pentru pregătirea actualizărilor necesare buletinului insolvenței și buletinului electronic al ONRC în vederea conformării cu regulamentele Uniunii Europene.

(b) Realizarea unei evaluări detaliate a organizării funcționale pentru a permite ONRC planificarea investițiilor viitoare.

(c) Realizarea unor campanii de informare și a unor activități de implicare a cetățenilor pentru a îmbunătăți informarea utilizatorilor finali asupra serviciilor oferite de ONRC, cu orientarea în special către afacerile micro și mici și organizațiile societății civile, care să acopere subiecte cum ar fi, printre altele, insolvența, demararea afacerilor, e-services și interconectarea registrelor comerțului și afacerilor din statele membre ale Uniunii Europene.

Partea 3: Îmbunătățirea activității parchetelor

(a) Realizarea de investiții în tehnologie informatică și de comunicații pe teritoriul Împrumutatului pentru îmbunătățirea funcțiilor principale ale serviciului de urmărire penală prin, între altele: (i) furnizarea de echipamente IT și programe informatice care

să asigure funcționarea sigură și fiabilă a ECRIS; (ii) reconfigurarea rețelei locale și cablajului LAN de la Parchetul de pe lângă Tribunalul București și (iii) achiziția de echipamente IT pentru centrele de date principal și secundar ale Parchetului general.

(b) Achiziționarea și instalarea unui sistem integrat de securitate, inclusiv echipamente de securitate, supraveghere video și carduri de acces, la sediul Parchetului general.

(c) Îmbunătățirea conștientizării comunității asupra serviciilor de urmărire penală prin, între altele: (i) realizarea de campanii de informare pentru îmbunătățirea cunoștințelor în domeniul juridic în rândul grupurilor vulnerabile, inclusiv al grupurilor expuse riscului de a intra în sistemul de justiție penală și al victimelor infracțiunilor; și (ii) furnizarea de instruire procurorilor și personalului relevant din MP pentru îmbunătățirea capacității acestora de a utiliza reacția locală și de a răspunde la nevoile grupurilor vulnerabile, incluzând populația de etnie romă, și a aborda stereotipurile și discriminarea.

Partea 4: Managementul Proiectului

(a) Sprijinirea DIPFIE în managementul și implementarea Proiectului, incluzând atribuții fiduciare, de monitorizare și evaluare, și raportare, prin: (i) furnizarea de bunuri, servicii, altele decât cele de consultanță, servicii de consultanță și training, (ii) realizarea de audituri și (iii) finanțarea costurilor operaționale.

(b) Realizarea și diseminarea rezultatelor sondajelor și studiilor cu privire la experiențele și percepția utilizatorilor instituționali, utilizatorilor finali și a utilizatorilor potențiali asupra serviciilor judiciare.

Anexa 2

Realizarea Proiectului

SECȚIUNEA I

Aranjamente de implementare

A. Aranjamente instituționale

1. Împrumutatul va atribui întreaga responsabilitate pentru implementarea Proiectului MJ și, în acest scop, prin MJ:

- (i) va operaționaliza și menține DIPFIE în cadrul MJ până la finalizarea Proiectului;
- (ii) se va asigura că DIPFIE funcționează tot timpul într-o manieră și cu personal adecvat și resurse bugetare, toate acceptabile Băncii; și
- (iii) în scopul realizării părților 2 și 3 ale Proiectului: (A) va asigura de-a lungul implementării Proiectului coordonarea tehnică cu ONRC și, respectiv, MP și (B), dacă nu va fi convenit altfel cu Banca, va menține prevederile Hotărârii Guvernului nr. 652 din 27 mai 2009, cu modificările și completările în vigoare la data semnării, referitoare la înființarea DIPFIE și care reglementează coordonarea dintre MJ și ONRC și dintre MJ și MP.

B. Manualul operațional al Proiectului

1. Împrumutatul, prin MJ, va adopta și va realiza Proiectul în conformitate cu un manual (Manualul operațional al Proiectului) acceptabil Băncii, care va include, printre altele: (i) descrierea detaliată a activităților referitoare la implementarea Proiectului și aranjamentele instituționale detaliate ale Proiectului; (ii) procedurile administrative, contabile, de audit, de raportare, financiare (incluzând aspecte legate de fluxul fondurilor în legătură cu acestea), de achiziții și de tragere ale Proiectului; (iii) indicatorii de monitorizare a Proiectului; și (iv) PCMMS și PMM.

2. Cu excepția cazului în care Împrumutatul și Banca ar conveni altfel în scris, Împrumutatul, prin MJ, nu va abroga, amenda, suspenda, deroga de la sau în orice împrejurare nu va renunța la punerea în aplicare a Manualului operațional sau a oricărei prevederi a acestuia.

3. În cazul în care orice prevedere a Manualului operațional intră în conflict cu acest acord, termenii acestui acord vor prevala.

C. Anticorupție

Împrumutatul, prin MJ, se va asigura că Proiectul este realizat în concordanță cu prevederile Ghidului anticorupție.

D. Măsurile asigurătorii

1. Împrumutatul, prin MJ, va implementa Proiectul [cu excepția părții 1(b) (ii)] în conformitate cu PCMMS.

2. Împrumutatul, prin MJ, se va asigura că: (i) termenii de referință pentru orice serviciu de consultanță solicitat în cadrul părții 1 (b) a Proiectului sunt satisfăcători pentru Bancă în urma revizuirii de către aceasta și (ii) în acest scop, acești termeni de referință trebuie să includă în mod corespunzător cerințele politicilor asigurătorii ale Băncii în vigoare la data respectivă, așa cum acestea se vor aplica în urma unei astfel de asistențe tehnice, incluzând diseminarea și consultarea publică a rezultatului evaluărilor impactului de mediu și social, în conformitate cu politicile asigurătorii ale Băncii.

3. Împrumutatul, prin MJ, înainte de a executa lucrări în cadrul Proiectului:

- (i) va realiza o evaluare de impact asupra mediului specifică pentru locația respectivă, conform termenilor de referință acceptabili Băncii, pentru lucrările relevante;
- (ii) va pregăti, va consulta și va face cunoscut PMM-ul corespunzător, specific pentru locația respectivă, într-o manieră acceptabilă Băncii și așa cum este stabilit în PCMMS;
- (iii) înainte de a se emite documentația de licitație pentru orice contract de lucrări, va pregăti și trimite Băncii pentru aprobare: proiectarea propusă și locația finală a lucrărilor și PMM-ul aferent, într-o formă și cu un conținut satisfăcătoare Băncii; și
- (iv) se va asigura că propunerea de contract pentru astfel de lucrări include dispozițiile PMM-ului aferent.

4. Împrumutatul, prin MJ, va realiza lucrările Proiectului în concordanță cu PMM-urile aferente.

5. Împrumutatul, prin MJ, se va asigura că nicio relocare nu va fi efectuată drept consecință a implementării Proiectului.

SECȚIUNEA a II-a

Monitorizarea, raportarea și evaluarea Proiectului

A. Rapoartele Proiectului

1. Împrumutatul, prin MJ, va monitoriza și evalua progresul Proiectului și va pregăti rapoartele Proiectului în conformitate cu prevederile secțiunii 5.08 din Condițiile generale și în baza unui set de indicatori acceptabil Băncii. Fiecare raport al Proiectului va acoperi perioada unui semestru calendaristic și va fi transmis Băncii în cel mult patruzeci și cinci (45) de zile de la sfârșitul perioadei acoperite de acel raport.

B. Management financiar, rapoarte financiare și audit

1. Împrumutatul, prin MJ, va menține sau va determina menținerea unui sistem de management financiar în conformitate cu prevederile secțiunii 5.09 din Condițiile generale.

2. Împrumutatul, prin MJ, va pregăti și va transmite Băncii, în cel mult patruzeci și cinci (45) de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, rapoarte financiare intermediare neauditate pentru Proiect care să acopere trimestrul respectiv, într-o formă și cu un conținut satisfăcătoare pentru Bancă.

3. Împrumutatul, prin MJ, va avea situațiile financiare auditate în conformitate cu prevederile secțiunii 5.09 (b) din Condițiile generale. Fiecare audit al situațiilor financiare va acoperi perioada unui an fiscal al Împrumutatului. Situațiile financiare auditate pentru fiecare astfel de perioadă vor fi transmise Băncii în termen de cel mult șase (6) luni de la sfârșitul perioadei respective.

SECȚIUNEA a III-a

Achiziții

A. Regulamentele privind achizițiile

Toate bunurile, lucrările și serviciile, altele decât cele de consultanță, precum și serviciile de consultanță necesare pentru Proiect [cu excepția celor menționate în partea 1 (b) (ii) și 1 (b) (iii) a Proiectului] și care urmează să fie finanțate din sumele împrumutului vor fi achiziționate în conformitate cu cerințele stabilite sau menționate în regulamentele privind achizițiile, precum și cu prevederile planului de achiziții.

B. Ghidul privind achizițiile și Ghidul privind consultanții Informații generale

1. Lucrări. Toate lucrările necesare în conformitate cu partea 1(b)(ii) a Proiectului și care urmează să fie finanțate din sumele

împrumutului trebuie să fi fost achiziționate în conformitate cu cerințele stabilite sau menționate în secțiunea I din Ghidul privind achizițiile, precum și cu dispozițiile prezentei secțiuni B.

2. Servicii de consultanță. Toate serviciile de consultanță necesare în conformitate cu partea 1 (b)(iii) a Proiectului și care urmează să fie finanțate din sumele împrumutului trebuie să fi fost achiziționate în conformitate cu cerințele stabilite sau menționate în secțiunile I și IV ale Ghidului privind consultanții și cu dispozițiile prezentei secțiuni.

3. Definiții. Termenii scriși cu majuscule utilizați mai jos în prezenta secțiune pentru a descrie anumite metode de achiziții sau metode de revizuire de către Bancă a anumitor contracte se referă la metoda corespunzătoare descrisă în secțiunea a II-a din Ghidul privind achizițiile sau secțiunile II și IV din Ghidul privind consultanții, după caz.

Metode specifice de achiziție a lucrărilor

4. Licitatie internațională competitivă. Lucrările trebuie să fi fost achiziționate prin contracte atribuite în baza unei licitații internaționale competitive.

Metode specifice de achiziție a serviciilor de consultanță

5. Selecție pe bază de calitate și cost. Serviciile de consultanță trebuie să fi fost achiziționate prin contracte atribuite în baza unei selecții bazate pe calitate și cost.

Revizuirea de către Bancă a deciziilor referitoare la achiziții

6. Planul de achiziții va stabili acele contracte care vor face obiectul analizei prealabile a Băncii. Toate celelalte contracte vor fi supuse analizei ulterioare a Băncii.

SECȚIUNEA a IV-a

Tragerea sumelor împrumutului

A. Generalități

1. Împrumutatul poate trage sumele din împrumut în conformitate cu prevederile articolului II din Condițiile generale, cu cele ale prezentei secțiuni și ale altor instrucțiuni suplimentare pe care Banca le va specifica prin notificare Împrumutatului (incluzând „Ghidul Băncii Mondiale privind tragerile pentru proiecte” din mai 2006, astfel cum a fost revizuit ocazional de către Bancă și așa cum este aplicabil prezentului acord în baza unor astfel de instrucțiuni), pentru a finanța cheltuielile eligibile, așa cum se prevede în tabelul de la paragraful 2 de mai jos.

2. Următorul tabel specifică categoriile de cheltuieli eligibile care pot fi finanțate din sumele împrumutului („categorii”), alocarea sumelor împrumutului pe fiecare categorie și procentul de cheltuieli care urmează să fie finanțat pentru cheltuielile eligibile din fiecare categorie.

Categorie	Suma alocată din împrumut (exprimată în EUR)	Procentul din cheltuieli care urmează să fie finanțat (inclusiv taxe)
(1) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță, servicii, altele decât cele de consultanță, și alte servicii de consultanță (inclusiv de audit), instruire, costuri operaționale ale Proiectului	60.000.000	100%
Suma totală	60.000.000	

B. Condiții de tragere. Perioadă de tragere

1. Fără a contraveni prevederilor părții A a acestei secțiuni, nu se va efectua nicio tragere:

(a) din contul împrumutului, până când Banca nu a primit plata integrală a comisionului inițial; sau

(b) pentru plăți efectuate înainte de data semnării.

2. Data-limită de tragere este 31 decembrie 2023.

Anexa 3 Graficul de rambursare

1. Tabelul următor prezintă datele de plată a sumelor împrumutului și procentul din suma totală a împrumutului plătitibil la fiecare dată de plată a principalului („rata de capital”). Dacă sumele împrumutului vor fi fost trase în totalitate la prima dată de plată a sumei împrumutului, suma împrumutului plătitibilă de către Împrumutat la fiecare dată de plată a sumei împrumutului va fi determinată de Bancă prin înmulțirea: (a) soldului

împrumutului tras la momentul primei date de plată a sumei împrumutului; cu (b) rata de capital exprimată ca procent pentru fiecare dată de plată a sumei împrumutului, suma respectivă de rambursat urmând să fie ajustată, după caz, pentru a se deduce orice sume menționate în paragraful 4 din prezenta anexă, cărora li se aplică o conversie valutară.

Data de plată a sumei împrumutului	Rata de capital (exprimată ca procentaj)
La fiecare 15 ianuarie și 15 iulie cu începere de la 15 iulie 2023 până la 15 ianuarie 2027	12,5 %

2. Dacă sumele împrumutului nu au fost trase în totalitate până la prima dată de plată a sumei împrumutului, suma plătitibilă de către Împrumutat la fiecare dată de plată a sumei împrumutului va fi determinată după cum urmează:

(a) În măsura în care orice sume ale împrumutului au fost trase până la prima dată de plată a sumei împrumutului, Împrumutatul va rambursa soldul împrumutului tras la data respectivă în conformitate cu paragraful 1 din prezenta anexă.

(b) Orice sumă trasă după prima dată de plată a sumei împrumutului va fi rambursată la fiecare dată de plată a sumei împrumutului ulterioară unei astfel de trageri, în sume determinate de către Bancă prin înmulțirea sumei fiecărei astfel de trageri cu o fracție, al cărei numărător este rata de capital inițială specificată în tabelul din paragraful 1 din prezenta anexă pentru acea dată de plată a sumei împrumutului („rata de capital inițială”) și numitorul este suma tuturor ratelor de capital inițiale rămase de plătit la datele de plată a sumei împrumutului care cad la sau după această dată, aceste sume de rambursat urmând să fie ajustate, după caz, pentru a scădea orice sume menționate în paragraful 4 din prezenta anexă, cărora li se aplică o conversie valutară.

3. (a) Sumele împrumutului trase în termen de două luni calendaristice anterior oricărei date de plată a sumei împrumutului, doar în scopul de a calcula valoarea sumei de plată la orice dată de plată a sumei împrumutului, vor fi tratate ca fiind trase și scadente la cea de-a doua dată de plată a sumei împrumutului care urmează datei tragerii și vor fi plătitibile la

fiecare dată de plată a sumei împrumutului, începând cu cea de-a doua dată de plată a sumei împrumutului care urmează datei tragerii.

(b) Fără a contraveni prevederilor subparagrafului (a) al prezentului paragraf, dacă în orice moment Banca adoptă un sistem de facturare la scadență în baza căruia facturile sunt emise la sau după respectiva dată de plată a sumei împrumutului, prevederile acestui subparagraf nu se vor mai aplica niciunei trageri efectuate după adoptarea acestui sistem de facturare.

4. Fără a contraveni prevederilor de la paragrafele 1 și 2 din prezenta anexă, în cazul conversiei valutare a întregii sau oricărei părți din soldul tras al împrumutului într-o valută aprobată, suma astfel convertită în valuta aprobată care este plătitibilă la orice dată de plată a sumei împrumutului, care cade pe durata perioadei de conversie, va fi determinată de Bancă prin înmulțirea sumei respective în valuta sa de denominare imediat anterior conversiei cu: (i) rata de schimb care reflectă sumele împrumutului în valuta aprobată, plătitibile de către Bancă în cadrul tranzacțiilor de acoperire a riscului valutar referitoare la conversie; sau (ii) dacă Banca determină astfel în conformitate cu Ghidul de conversie, cu componenta de schimb valutar a ratei de referință.

5. Dacă soldul tras al împrumutului este denumit în mai mult de o valută a împrumutului, prevederile prezentei anexe se vor aplica separat sumei denumite în fiecare valută a împrumutului, pentru a produce un grafic de rambursare separat pentru fiecare astfel de sumă.

Document atașat

SECȚIUNEA I

Definiții

1. „Planul de acțiune” înseamnă Planul de acțiune al Împrumutatului pentru implementarea Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar (2015—2020), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 282/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 22 aprilie 2016.

2. „Politici asigurătorii ale Băncii” înseamnă politicile și procedurile asigurătorii operaționale ale Băncii, stabilite în Manualul operațional al Băncii conform OP/BPs 4.01, 4.04, 4.09, 4.10, 4.11, 4.12, 4.36, 4.37, 7.50 și 7.60, sau orice astfel de politici și proceduri în vigoare la data respectivă.

3. „Ghidul anticorupție” înseamnă „Ghidul privind prevenirea și combaterea fraudei și corupției pentru proiecte finanțate prin împrumuturi BIRD, credite AID și granturi” din data de 15 octombrie 2006 și revizuit în ianuarie 2011 și la 1 iulie 2016.

4. „Parchetul de pe lângă Tribunalul București” înseamnă Parchetul de pe lângă Tribunalul București înființat în temeiul Legii nr. 304 a Împrumutatului, din data de 28 iulie 2004, cu modificările și completările în vigoare la data semnării.

5. „Categorie” înseamnă o categorie prevăzută în tabelul din secțiunea a IV-a a anexei 2 la prezentul acord.

6. „Ghidul privind consultanții” înseamnă „Ghidul: Selecția și angajarea consultanților de către împrumutații Băncii Mondiale”, datat mai 2004, revizuit la 1 octombrie 2006 și 1 mai 2010.

7. „DIPFIE” înseamnă Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe din cadrul MJ, înființată în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 652/2009, din data de 27 mai 2009, cu modificările și completările în vigoare la data semnării.

8. „ECRIS” înseamnă Sistemul informatic de management electronic al dosarelor pentru sistemul judiciar, sistemul re-proiectat integrat de management al dosarelor Împrumutatului.

9. „PMM” înseamnă: (a) Planul de management de mediu pentru reabilitarea și restaurarea Tribunalului Prahova din 26 septembrie 2016 și publicat în mod corespunzător pe 3 octombrie 2016; (b) Planul de management de mediu pentru lucrări civile pentru Palatul de Justiție Prahova din 26 septembrie 2016 și publicat în mod corespunzător pe 3 octombrie 2016, (c) Planul de management de mediu pentru reabilitarea, amenajarea și extinderea sediului Tribunalului Sibiu din 26 septembrie 2016 și publicat în mod corespunzător pe

3 octombrie 2016; și (d) orice alte planuri specifice derivate din PCMMS care vor fi elaborate în timpul implementării Proiectului și înainte de începerea oricăror lucrări de construcții civile în cadrul Proiectului, toate într-o manieră acceptabilă pentru Bancă și în mod colectiv denumite „PMM”-uri.

10. „PCMMS” înseamnă Planul-cadru de management de mediu și social din data de 26 septembrie 2016, publicat în mod corespunzător la data de 3 octombrie 2016, acceptabil Băncii, care conține, între altele, liniile directoare pentru realizarea evaluărilor de mediu și sociale și pentru pregătirea și implementarea planurilor de management de mediu și planurilor de responsabilitate socială specifice pentru locația respectivă, ca și măsurile de protecție a mediului cu privire la Proiect, incluzând descoperiri întâmplătoare ale patrimoniului cultural și potențialul impact de mediu direct sau indirect generat prin realizarea Proiectului, recomandări privind măsurile de diminuare a riscurilor pentru fiecare impact negativ identificat, ca și măsurile pentru consolidarea fiecărui impact pozitiv identificat, așa cum acesta poate fi modificat ocazional, cu acordul prealabil al Băncii.

11. „Condiții generale” înseamnă „Condițiile generale pentru împrumuturi ale Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare” din data de 12 martie 2012, cu modificările stabilite prin secțiunea a II-a a acestui document atașat.

12. „Parchetul General” înseamnă Parchetul General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, înființat în temeiul Legii nr. 304 din data de 28 iulie 2004, cu modificările și completările în vigoare la data semnării.

13. „Costuri operaționale” înseamnă costuri operaționale efectuate de către DIPFIE pentru implementarea, managementul și monitorizarea Proiectului, cum ar fi, pentru: chiria birourilor, utilități și consumabile, comisioane bancare, comunicații, întreținerea clădirilor și echipamentelor, cheltuieli de publicitate, traduceri, combustibil, diurne, cazare, transport și supervizare.

14. „LAN” înseamnă rețea informatică locală.

15. „MJ” înseamnă Ministerul Justiției din țara Împrumutatului.

16. „ONRC” înseamnă Oficiul Național al Registrului Comerțului din țara Împrumutatului, înființat în temeiul Legii nr. 29/1990, din 9 noiembrie 1990, așa cum a fost aceasta modificată și completată până la data semnării.

17. „MP” înseamnă Ministerul Public din țara Împrumutatului, înființat în temeiul Legii nr. 304 din data de 28 iulie 2004, astfel cum a fost modificată și completată până la data semnării.

18. „Ghidul privind achizițiile” înseamnă „Ghidul: Achiziții în cadrul împrumuturilor BIRD și creditelor AID” datat mai 2004, revizuit la 1 octombrie 2006 și 1 mai 2010.

19. „Plan de achiziții” înseamnă planul de achiziții al Împrumutatului aferent Proiectului, datat 29 septembrie 2016 și prevăzut în secțiunea a IV-a a regulamentului privind achizițiile, așa cum acesta va fi actualizat ocazional în acord cu Banca.

20. „Regulamentul privind achizițiile” înseamnă „Regulamentul Băncii Mondiale privind achizițiile pentru împrumutați în cadrul finanțării proiectelor de investiții”, datat 1 iulie 2016.

21. „Manualul operațional al Proiectului” înseamnă manualul menționat în secțiunea I.B.1 a anexei 2 la prezentul acord, așa cum poate fi acesta modificat ocazional de o manieră și cu un conținut acceptabile Băncii.

22. „Relocare” înseamnă impactul unei preluări involuntare de teren în cadrul Proiectului, care preluare determină ca persoanele afectate să aibă: (a) standardul de viață afectat în mod negativ; sau (b) dreptul, titlul sau interesul în orice casă, teren (incluzând clădiri, terenuri agricole și de pășunat) sau orice alt bun fix sau mobil achiziționat sau deținut, temporar sau permanent; sau (c) accesul la mijloacele de producție afectat în mod negativ, temporar sau permanent; sau (d) afacerea, ocupația, munca sau locul de rezidență sau habitatul afectat negativ, temporar sau permanent.

23. „Data semnării” înseamnă ultima dintre cele două date la care Împrumutatul și Banca au semnat Acordul de împrumut.

24. „Instruire” înseamnă cheltuielile (altele decât cele pentru servicii de consultanță) efectuate pentru instruire sau activități legate de instruire din cadrul Proiectului, incluzând seminare, grupuri de lucru, stagii de studiu, conferințe, cursuri, costuri de transport și diurne pentru participanții la instruire, închirieri de dotări de instruire, pregătirea și multiplicarea materialelor de instruire și alte activități incidentale pentru pregătirea și implementarea activităților de instruire.

SECȚIUNEA a II-a

Modificarea Condițiilor generale

Prin prezentul Condițiile generale sunt modificate după cum urmează:

1. În cuprins, referința la secțiuni, numele secțiunilor și numărul secțiunilor se modifică pentru a reflecta modificările stabilite în paragrafele de mai jos.

2. Secțiunea 3.01.(Comision inițial) se modifică pentru a se citi după cum urmează:

„Secțiunea 3.01. Comision inițial; Comision de angajament

a) Împrumutatul va plăti Băncii un comision inițial aplicat la valoarea împrumutului la nivelul stabilit în Acordul de împrumut („comisionul inițial”).

b) Împrumutatul va plăti Băncii un comision de angajament aplicat la soldul netras al împrumutului la nivelul stabilit în Acordul de împrumut („comisionul de angajament”). Comisionul de angajament se va acumula începând cu a șazecea zi de la data Acordului de împrumut până la datele respective la care sumele sunt trase de către Împrumutat din contul împrumutului sau sunt anulate. Comisionul de angajament va fi plătit bil semianual în arierate la fiecare dată de plată.”

3. În anexă, Definiții, toate referințele relevante la numerotarea și paragrafele secțiunilor se modifică după caz, pentru a reflecta modificările stabilite în paragraful 2 de mai sus.

4. Anexa se modifică prin introducerea unui nou paragraf 19 și a unui nou paragraf 88 cu următoarele definiții pentru „Comision de angajament” și „Data semnării”, cu renumerotarea corespunzătoare a paragrafelor următoare:

„19. «Comision de angajament» înseamnă comisionul de angajament specificat în Acordul de împrumut pentru scopurile secțiunii 3.01(b).”

„88. «Data semnării» înseamnă ultima dintre cele două date la care Împrumutatul și Banca au semnat Acordul de împrumut.”

5. În paragraful 49 renumerotat din anexă (paragraful 48 inițial), definiția „Comisionului inițial” se modifică prin înlocuirea trimiterii la secțiunea 3.01 cu trimiterea la secțiunea 3.01 (a).

6. În paragraful 68 renumerotat din anexă (paragraful 67 inițial), definiția termenului „Plata împrumutului” se modifică pentru a se citi după cum urmează:

„68. «Plata împrumutului» înseamnă orice sumă plătită de către părțile împrumutului către Bancă în baza acordurilor legale sau în baza acestor Condiții generale, incluzând (dar fără a se limita la) orice sumă din soldul tras al împrumutului, dobânda, comisionul inițial, comisionul de angajament, dobânda la rata dobânzii în caz de neplată a obligațiilor (dacă există), orice primă de rambursare anticipată, orice comision de tranzacționare pentru o conversie sau pentru terminarea unei conversii înainte de termen, taxa de fixare a marjei variabile (dacă există), orice primă plătită la stabilirea unui plafon al ratei dobânzii ori a unei marje de variație a ratei dobânzii și orice sumă de lichidare datorată de către Împrumutat”.

7. În paragraful 73 renumerotat din anexă (paragraful 72 inițial), definiția termenului „Dată de plată” se modifică prin eliminarea cuvântului „este” și prin adăugarea cuvintelor „și Comisionul de angajament sunt” după cuvântul „dobândă”.

8. Orice referire la „data Acordului de împrumut” va fi modificată cu termenul „Data semnării”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului
de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare)
dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție
și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017
și la 27 februarie 2017**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului de împrumut (Proiect de îmbunătățire a serviciilor judiciare) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 17 februarie 2017 și la 27 februarie 2017, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2017.
Nr. 638.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 175

din 21 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c)
din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Cecilia Camelia Răducanu, în Dosarul nr. 373/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 146D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Cristian Tinca, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia — Colegiul Director, prin avocat, a depus note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât instituirea controlului actelor efectuate de către executorii judecătorești este justificată de faptul că aceștia îndeplinesc un serviciu de interes public, și anume executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii, îndeplinind acte de autoritate publică, și, ca atare, activitatea acestora este supusă controlului profesional, iar, în situația în care sunt constatate abateri, răspund disciplinar.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Cristian Tinca, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, având în vedere motivele formulate în fața instanței judecătorești, cuprinse în notele scrise ale autoarei excepției, care au însoțit încheierea de sesizare a Curții, aflate la dosarul cauzei. În plus, susține că art. 48 alin. (5) din Legea nr. 188/2000 contravine art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece hotărârea Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești nu poate fi atacată direct la instanța judecătorească, iar art. 49 lit. c) din aceeași lege, cu privire la caracterul definitiv al hotărârii prin care s-a stabilit sancțiunea disciplinară, încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1).

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în mod constant că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite, iar contestația din materia disciplinară a executorilor judecătorești reprezintă o veritabilă cale de atac împotriva hotărârii Comisiei superioare de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 1 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 373/57/2015, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești**. Excepția a fost ridicată de Cecilia Camelia Răducanu într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrative, respectiv anularea unor hotărâri emise de Consiliul de disciplină al Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și de Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că atât cercetarea disciplinară făcută de Colegiul director al Camerei Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, cât și hotărârile disciplinare emise privesc în mod exclusiv aspecte ce țin de legalitatea actelor de executare, iar nu de calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești sau comportamentul acestora în raporturile de serviciu cu autoritățile publice și cu persoanele fizice și juridice, așa cum este edictat la art. 62 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/2000.

8. De asemenea, autoarea excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate încălcă competența instanței de executare, singura autoritate competentă de a judeca contestațiile și orice alte incidente apărute în cursul executării silite. Astfel, consideră că pretinsele abateri disciplinare (stabilirea de cheltuieli de executare contrar dispozițiilor de lege incidente în materie și întocmirea de acte de executare — procese-verbale, fără justificare legală) se circumscriu în motive susceptibile de a promova contestația la executare.

9. În final, susține că, prin hotărârile atacate, au fost stabilite amenzi și cheltuieli în sarcina executorului judecătoresc, contrar art. 21 alin. (4) din Constituție, și obligarea la plata amenzii în termen de 30 de zile sub sancțiunea suspendării din funcție contravine art. 1 alin. (4) și art. 126 Constituție, prin raportare la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

10. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază ca neîntemeiată excepția, având în vedere că, pe de o parte, aspectele semnalate țin de legalitatea actelor de executare, nu de calitatea actelor și lucrărilor efectuate. Pe de altă parte, stabilirea amenzii și a cheltuielilor în sarcina executorului judecătoresc nu se încadrează în prevederea constituțională care vizează gratuitatea jurisdicțiilor speciale administrative, iar dispoziția de suspendare din funcție în cazul neachitării amenzii în termen de 30 de zile, potrivit art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000, este de natură sancționatorie, fiind apanajul exclusiv al legiuitorului.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că, îndeplinind exigențele dreptului la un proces echitabil, prin asigurarea unei căi efective de atac la o instanță judecătorească, consacrată prin art. 21 alin. (3) din Constituție, „contestația” din materia disciplinară a executorilor judecătorești este o veritabilă și efectivă cale de atac împotriva hotărârii Comisiei superioare de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cale de atac prin care instanța, ținând seama și de rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât asupra legalității procedurii disciplinare, cât și asupra temeiniciei hotărârii. De asemenea, având în vedere aceleași considerente, consideră că nu se poate reține nici critica dispozițiilor art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000, care stabilesc sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate membrilor profesiei.

13. **Avocatul Poporului** susține că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens apreciază că, îndeplinind exigențele dreptului la un proces echitabil, prin asigurarea unei căi efective de atac la o instanță judecătorească, consacrată prin art. 21 alin. (3) din Constituție, „recursul” din materia disciplinară a executorilor judecătorești este o veritabilă și efectivă cale de atac împotriva hotărârii Comisiei superioare de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cale de atac prin care instanța de judecată, ținând seama și de rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât asupra legalității procedurii disciplinare, cât și asupra temeiniciei hotărârii.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, având următorul cuprins:

— Art. 48 alin. (5): *„Împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești părțile pot face contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care judecă în complet de 5 membri. Hotărârea Comisiei superioare de disciplină este definitivă și poate fi atacată cu contestație la curtea de apel.”;*

— Art. 49 lit. c): *„Sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor și constau în: [...]”*

c) amendă de la 500 lei la 3.000 lei, care se face venit la bugetul Camerei executorilor judecătorești în a cărei rază teritorială este situat biroul executorului judecătoresc respectiv. Neachitarea amenzii în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii prin care s-a stabilit sancțiunea disciplinară atrage suspendarea de drept din funcție a executorului judecătoresc până la achitarea sumei. Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu.”

17. În opinia autoarei excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4), care reglementează principiul separației și echilibrului puterilor

în stat, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 126 referitor la instanțele judecătorești, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 48 alin. (5) din Legea nr. 188/2000, prin Decizia nr. 523 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 19 noiembrie 2014, a statuat că aceste norme prevăd o cale de atac împotriva hotărârii Comisiei superioare de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești și nu se poate susține încălcarea accesului liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (paragraful 22).

19. Cu privire la competența unor organisme profesionale de a judeca acțiuni disciplinare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, în numeroase state ale Consiliului Europei, abaterile disciplinare sunt de competența acestor structuri, iar o asemenea atribuire de competență nu este contrară dispozițiilor Convenției, care impune, totuși, unul dintre următoarele sisteme: sau jurisdicțiile organismelor profesionale îndeplinesc exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție sau ele nu le îndeplinesc și atunci legea națională trebuie să permită accesul la o instanță judecătorească care prezintă toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială. A se vedea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert et Le Compte contra Belgiei*, Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Bryan contra Marii Britanii*, Hotărârea din 20 mai 1998, pronunțată în Cauza *Gautrin și alții contra Franței*, Hotărârea din 16 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Frankowicz contra Poloniei*, și Hotărârea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Chaudet contra Franței*.

20. În ceea ce privește critica autoarei excepției potrivit căreia atât cercetarea disciplinară făcută, cât și hotărârile disciplinare emise privesc aspecte ce țin de legalitatea actelor

de executare, iar nu de calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate ale textelor de lege criticate, întrucât vizează, în realitate, interpretarea și aplicarea legii, operațiuni care constituie atributul instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

21. De asemenea, Curtea nu poate reține nici critica cu privire la încălcarea competenței instanței de executare silită, singura autoritate competentă de a judeca contestațiile și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, întrucât, prin asigurarea unei căi efective de atac la o instanță judecătorească, sunt îndeplinite exigențele dreptului la un proces echitabil, iar instanța, ținând seama și de rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât asupra legalității procedurii disciplinare, cât și asupra temeiniciei hotărârii.

22. Totodată, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia prin aplicarea sancțiunii disciplinare, constând în plata unei amenzi, au fost încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 126, referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la instanțele judecătorești.

23. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 298 din 1 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 6 aprilie 2011, a statuat că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 188/2000, executorii judecătorești sunt investiți să efectueze un serviciu de interes public, și anume executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii, îndeplinind acte de autoritate publică, care au forța probantă specifică unui asemenea act. Pornind de la aceste observații, Curtea a constatat că este firesc ca activitatea executorilor judecătorești să fie supusă controlului profesional, iar, în situația în care sunt constatate abateri, aceștia să răspundă disciplinar. Curtea a observat că faptele pentru care executorul judecătorec răspunde disciplinar sunt expres și limitativ prevăzute de lege și se referă la conduita profesională a acestuia. Așa fiind, Curtea a constatat că un control al activității executorilor judecătorești nu impiedică asupra separației puterilor în stat și nici asupra dreptului la un proces echitabil, atât timp cât hotărârea prin care se soluționează acțiunea aparține organelor deliberative din cadrul profesiei, care poate fi atacată la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul profesional.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cecilia Camelia Răducanu, în Dosarul nr. 373/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 48 alin. (5) și art. 49 lit. c) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 250

din 25 aprilie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu, de către Judecătoria Zărnești, în Dosarul nr. 1.779/338/2015, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 780D/2016.

2. La apelul nominal lipsește partea Dragoș-George Andreș, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, reținând, în ceea ce privește dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, că singurul temei constituțional invocat este art. 53 din Legea fundamentală. Or, potrivit jurisprudenței instanței de control constituțional, dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală se aplică prin raportare la alte drepturi și libertăți fundamentale din Constituție. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul penal reține că motivarea acesteia se realizează prin compararea dispozițiilor criticate cu alte texte din Codul penal, în aceste condiții excepția de neconstituționalitate neputând fi examinată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.779/338/2015, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată din oficiu într-o cauză penală în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul pe drumurile publice fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal. Din încheierea de sesizare rezultă că inculpatul are antecedente penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, autoarea arată că, potrivit dispozițiilor art. 53 din Constituție, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică și proporțională cu situația care a determinat-o.** Arată, de asemenea, că legislația penală actuală nu permite instanței de judecată să aprecieze liber asupra pericolului social al unei fapte prevăzute de legea penală și, în final, asupra necesității reale de a aplica o pedeapsă cu executare. Autoarea are în vedere faptul că principiul proporționalității impune ca măsurile dispuse să fie adecvate situațiilor juridice cărora li se adresează, însă, în anumite cazuri, poate fi îngăduită o diminuare rezonabilă a gradului de protecție oferită unor drepturi și libertăți, fără ca prin aceasta să fie atinsă însăși substanța acestor drepturi.

6. Reține autoarea excepției că, în cauză, inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul pe drumurile publice fără permis de conducere, cu reținerea stării de recidivă postcondamnatorie. Reține, de asemenea, că, din cazierul judiciar al inculpatului rezultă că acesta a mai primit o condamnare în trecut, așa încât, în măsura în care probele administrate în cauză conduc la concluzia că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată constituie infracțiune, instanța, în mod automat, va da eficiență stării de recidivă și, în urma operațiunilor tehnico-juridice incidente, va aplica inculpatului o pedeapsă cu executare în regim de detenție. În aceste condiții, autoarea excepției subliniază imposibilitatea legală a instanței de judecată de a aprecia cu privire la lipsa pericolului social al unei infracțiuni, în condițiile în care inculpatul are antecedente penale.

7. Observă, totodată, autoarea excepției că, *de lege lata*, nu există niciun mijloc juridic prin care o instanță judecătorească ar putea valorifica lipsa pericolului social al faptei pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, astfel încât această valorificare să producă efecte vizibile asupra situației inculpatului. Singura manieră de valorificare a pericolului social redus este aplicarea pedepsei închisorii orientate spre minim, însă aceasta echivalează cu o aplicare de drept a pedepsei închisorii. De fapt, în această ipoteză, pedeapsa închisorii nu este aplicabilă de drept, însă produce efecte ca și cum ar fi aplicabilă de drept și, în acest sens, invocă Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Sabou și Pircălab împotriva României*.

8. Susține autoarea excepției că, potrivit definiției date de art. 15 alin. (1) din Codul penal, pericolul social încetează a mai fi o trăsătură esențială a infracțiunii. Reține, însă, că pericolul social este în continuare hotărâtor pentru orice instanță judecătorească în angajarea răspunderii penale a inculpatului. Sub aspect terminologic observă că legiuitorul penal modern este adeptul noțiunii de „gravitate” a infracțiunii, expresie folosită, de pildă, în art. 74 sau în art. 80 din Codul penal, noțiune care este cel puțin similară aceleia de pericol social.

9. Apreciază autoarea excepției că, în aplicarea normelor penale criticate, pedeapsa urmează a fi pronunțată în absența unui veritabil control exercitat de către instanța de judecată și fără a lua în considerare diferențele particularități ale infracțiunii deduse judecării sau ale persoanei inculpatului, deoarece instanța nu dispune de o asemenea putere. Consideră că, din această perspectivă, inculpatului i se va aplica o sancțiune disproporționată. În aceste condiții, textul art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal indică o severitate deosebit de sporită din partea legiuitorului, cu ignorarea anumitor realități sociale. Astfel, tehnica de reglementare a legiuitorului determină ca o faptă de mică însemnătate, care a adus o atingere minimă valorilor sociale ocrotite de lege, să fie sancționată cu asprime. În egală măsură, această tehnică de reglementare limitează puterea instanței judecătorești de apreciere și de judecare a gravității perseverenței infracționale a inculpatului, or, această limitare nu este instituită în considerarea unui interes general particularizat asupra unui anumit tip de infracțiuni, cum a fost, de pildă, cazul dispozițiilor art. 120 din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic.

10. Apreciază autoarea excepției că lipsa unei asemenea prerogative din sfera puterii judecătorești transformă judecata penală într-un act pur formal și pe judecător într-un simplu executant al dispozițiilor legale. Reține că justiția se înfăptuiește în numele legii, potrivit art. 124 din Constituție, însă România

este stat de drept și social, în care dreptatea reprezintă o valoare supremă, or, a face dreptate nu înseamnă a aplica mecanic legile, ci a stabili și menține echilibrul în societate. Susține autoarea excepției că situația în care se află inculpatul îi este imputabilă, dar cadrul legislativ îi este acestuia deosebit de defavorabil, în mod nejustificat și întrutotul excesiv. Arată că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal au caracter firesc în orice societate, însă obiectul criticii îl reprezintă normele penale precitate, în contextul în care nu există niciun alt mijloc de valorificare a lipsei de pericol social al unei infracțiuni, cum erau, de pildă, dispozițiile art. 18¹ din Codul penal anterior, care să permită judecătorului să aprecieze liber asupra infracțiunii săvârșite, fără a fi condiționat de drept de antecedentele penale ale inculpatului.

11. În concluzie, autoarea excepției consideră că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, prin caracterul restrictiv al reglementării — lipsa unei condamnări anterioare —, pot, în numeroase situații, contribui în mod determinant la aplicarea unei sancțiuni disproporționate, conducând, astfel, la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul penal**, autoarea are în vedere faptul că, în principiu, toate infracțiunile contra siguranței circulației pe drumurile publice care privesc conducerea efectivă pe drumurile publice sunt sancționate cu pedeapsa închisorii, dar și cu pedeapsa amenzii, și, în acest sens, face referire la dispozițiile art. 334 și 336 din Codul penal. Cu referire la dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul penal arată că severitatea legiuitorului este justificată de gravitatea abstractă a faptei de a conduce un vehicul pe drumurile publice fără a deține unicul document care atestă pregătirea necesară pentru acest tip de activitate, respectiv permisul de conducere. Susține că legiuitorul ignoră situațiile intermediare în care, de pildă, inculpatul a absolvit cursurile unei școli de șoferi, fără a mai susține examenul, situație care nu poate fi identică cu ipoteza lipsei totale de experiență. Apreciază că omisiunea legiuitorului de a prevedea pedeapsa închisorii alternativ cu pedeapsa amenzii conduce la efecte disproporționate, în special asupra libertății fizice a persoanei, prin aplicarea automată a pedepsei închisorii în anumite condiții. Consideră că acest regim sancționator apare ca exagerat, în condițiile în care conducerea unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice este, în concret, mult mai periculoasă decât conducerea fără permis, iar, în stabilirea regimului sancționator al infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice, legiuitorul a prevăzut și sancțiunea amenzii.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Guvernul** consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată. În motivarea punctului său de vedere arată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, „*infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*” se reglementează prin lege organică, revenind, astfel, legiuitorului competența de a reglementa conținutul constitutiv al infracțiunilor, precum și tratamentul sancționator aplicat acestora. Precizează că rolul constituțional al instanțelor de judecată este acela de aplicare a legii, potrivit art. 124 din Constituție, instanța dispunând de marja de apreciere necesară și de posibilitatea de individualizare a pedepselor pentru fiecare caz în parte cu ocazia individualizării judiciare a aplicării pedepsei, totodată, regimul pedepselor constituind o problemă de politică penală pe care organul legislativ este îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente în domeniul criminalității.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal, având următorul conținut:

— Art. 91 alin. (1) lit. b) cu denumirea marginală „*Condițiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere*”: „(1) *Instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiții: [...] b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare.*”;

— Art. 335 alin. (1) cu denumirea marginală „*Conducerea unui vehicul fără permis de conducere*”: „(1) *Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.*”

18. Autoarea excepției susține că normele penale ale art. 91 alin. (1) lit. b) contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, iar dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul penal aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 23 privind libertatea individuală.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 28 iulie 2016, a examinat critici identice, invocate din oficiu, de către Judecătoria Zărnești, referitoare la dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal privind condițiile renunțării la aplicarea pedepsei, în ipoteza în care infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și b) din Codul penal sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare.

20. În prezenta cauză, aceeași autoare a excepției din cauza precitată critică norma penală ce reglementează cu privire la condițiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere, respectiv art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, potrivit căreia instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite anumite condiții, printre care și aceea ca infractorul să nu mai fi fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare. Susține, ca și în precedent, că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, prin caracterul restrictiv al reglementării — lipsa unei condamnări anterioare —, pot, în numeroase situații, contribui în mod determinant la aplicarea unei sancțiuni disproporționate, conducând astfel la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție și invocă, în mod similar, Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Sabou și Pîrcălab împotriva României*.

21. Respingând criticile anterior menționate, Curtea a reținut în Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, paragraful 18 și următoarele, că dispozițiile art. 53 din Constituție — care permit, în mod condiționat și cu titlu de excepție, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți, așadar care statuează cu privire la regimul restrângerii exercițiului acestora — nu au o existență autonomă, așa încât pot fi invocate în susținerea unei excepții de neconstituționalitate prin raportare la alte dispoziții din Constituție care, în mod necesar, reglementează cu privire la drepturi ori libertăți fundamentale. În aceste condiții, având în vedere acest aspect, precum și faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate nu a precizat vreun drept ori libertate fundamentală al căror exercițiu să fi fost restrâns prin textul de lege criticat, instanța de contencios constituțional a reținut că nu

poate examina constituționalitatea normelor procesual penale ale art. 80 alin. (2) lit. a) prin raportare art. 53 din Legea fundamentală, considerente aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză.

22. Curtea a observat, însă, că autoarea excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că normele procesual penale criticate determină imposibilitatea instanței de judecată de a aprecia cu privire la lipsa pericolului social al unei infracțiuni, în condițiile în care inculpatul are antecedente penale, așa încât se limitează puterea instanței judecătorești de apreciere și de judecare a gravității perseverenței infracționale a inculpatului, iar pedeapsa urmează a fi pronunțată în absența unui veritabil control exercitat de către instanța de judecată și fără a lua în considerare diferitele particularități ale infracțiunilor deduse judecării. În aceste condiții, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea a dedus că autoarea susține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Așa încât instanța de contencios constituțional a examinat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal prin raportare la aceste din urmă dispoziții constituționale.

23. Analizând, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, următoarele: în actualul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă, decât represivă, de vreme ce s-a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului penal al pluralității de infracțiuni; legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, așa încât noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional; potrivit Expunerii de motive la proiectul Legii privind Codul penal, „într-un stat de drept, întinderea și intensitatea presiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea, limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni”; săvârșirea mai multor infracțiuni de către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infracțională a acesteia, așa încât sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării, iar reglementarea acestora trebuie să se facă cu respectarea Constituției și a supremației sale.

24. Totodată, în decizia precitată, analizând susținerile autorului excepției potrivit cărora normele penale criticate afectează independența judecătorului din perspectiva dreptului magistratului de a individualiza sancțiunea aplicată infractorului în ipoteza renunțării la aplicarea pedepsei, Curtea le-a respins ca neîntemeiate, pentru considerentele ce urmează.

25. Curtea a reținut că individualizarea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite prin săvârșirea faptei incriminate, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege. Curtea a subliniat importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental, care face obiectul limitării impuse de sancțiune, și

valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea. Curtea a reținut, de asemenea, că legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate — minimul și maximul special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului.

26. De asemenea, Curtea a reținut că, în activitatea de judecată, judecătorii nu sunt independenți față de lege, iar, potrivit art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală, aceștia „se supun numai legii”. Textul constituțional precitat raportat la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora „*nimeni nu este mai presus de lege*” și ale art. 124 alin. (1) care stabilesc că „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*” fixează poziția justiției, a judecătorului față de lege. Totodată, Curtea a observat că, potrivit normelor procesual penale ale art. 2, „*procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege*” și „*nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*” [art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală]. Cu alte cuvinte, judecătorul nu creează legea, ci o aplică la speța concretă. Competența judecătorului implică nu numai identificarea normei aplicabile și analiza conținutului său, ci și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit. Organul legislativ, emitent al normei juridice, poate fi însă mai restrictiv, obligându-l pe judecător să fie mai apropiat de lege, ori poate prefera, ținând seama de diversitatea și complexitatea relațiilor sociale, o redactare generală a legii.

27. În aceste condiții, având în vedere faptul că susținerile autoarei excepției din prezenta speță sunt identice cu cele examinate de Curte prin Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, așadar, ținând cont de faptul că atât în prezenta cauză, cât și în speța anterioară a fost supusă atenției instanței de control constituțional critica potrivit căreia textele de lege invocate aduc atingere dispozițiilor constituționale privind înfăptuirea justiției, din perspectiva imposibilității instanței de a aprecia, în mod liber, cu privire la gravitatea infracțiunii și de a individualiza pedeapsa, în ipoteza stării de recidivă a infractorului, pentru identitate de rațiune se impune aceeași soluție, considerentele reținute în decizia precitată, enumerate în precedent, fiind aplicabile *mutatis mutandis* în cauza de față.

28. Curtea reține că împrejurarea că, în speță, este îndeplinită condiția existenței unei conduite negative a infractorului — a unei condamnări la pedeapsa închisorii mai mare de un an, anterior săvârșirii faptei supuse judecării — reglementată în art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, astfel încât instanța nu poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, nu echivalează cu „imposibilitatea legală a instanței de judecată de a aprecia cu privire la lipsa pericolului social al unei infracțiuni”, astfel cum susține autoarea. Curtea constată că suspendarea executării sub supraveghere constituie o măsură de individualizare judiciară a pedepsei închisorii — din punctul de vedere al executării acesteia — care permite instanței de judecată ca, prin hotărârea de condamnare, să suspende executarea efectivă, prin privare de libertate, a pedepsei închisorii aplicate condamnatului, pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată să fie supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere și obligații. Or, astfel cum Curtea a subliniat în precedent, legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, așa încât norma penală în vigoare răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, stabilirea condițiilor în care instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere intrând în atribuțiile Parlamentului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său

constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării. Curtea reține că reglementarea de către legiuitor a unor condiții negative, în prezența cărora instanța de judecată nu poate dispune cu privire la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, nu echivalează cu aplicarea de drept a pedepsei închisorii, instanța de judecată având libertatea de a aprecia cu privire la gravitatea infracțiunii în alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului, urmând ca pentru a dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere să fie îndeplinite condițiile reglementate în art. 91 din Codul penal.

29. Cu privire la susținerile potrivit cărora, în ipoteza reglementată de art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, pedeapsa închisorii produce efecte ca și cum ar fi aplicabilă de drept, în acest sens fiind invocată Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Sabou și Pircălab împotriva României*, Curtea constată, ca și în precedent, că, în considerentele hotărârii precitate, instanța de la Strasbourg a observat că, în dreptul român, interzicerea unor drepturi (în cauză, interzicerea exercitării drepturilor părintești) se aplică în mod automat și absolut, cu titlu de pedeapsă accesorie, oricărei persoane care execută o pedeapsă cu închisoarea, în absența oricărui control exercitat de către instanțele judecătorești și fără a lua în considerare tipul infracțiunii. În aceste condiții, Curtea constată că hotărârea instanței europene, precitată, nu are nicio relevanță în cauză.

30. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul penal, Curtea reține că infracțiunea de conducere a unui autovehicul ori a unui tramvai fără permis de conducere face parte din grupa infracțiunilor contra siguranței circulației pe drumurile publice, obiectul juridic special al acesteia fiind reprezentat de relațiile sociale referitoare la siguranța circulației pe drumurile publice, a căror normală existență și desfășurare sunt condiționate de interzicerea faptelor de conducere a unui autovehicul ori a unui tramvai de către persoane care nu au acest drept certificat prin deținerea unui permis de conducere. Situația premisă a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) din Codul penal constă în preexistența unei anumite stări, situații, respectiv existența unor dispoziții legale care să reglementeze regimul juridic privind pregătirea persoanelor care conduc autovehicule pe drumurile publice.

31. Curtea observă că, potrivit art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, „*pentru a conduce pe drumurile publice*

autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere, conducătorii acestora trebuie să posede permis de conducere corespunzător.”, art. 23 alin. (1) din același act normativ prevăzând că „*Dreptul de a conduce un autovehicul sau tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei ori subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație.*” De altfel, în ceea ce privește persoanele care efectuează activitatea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că acestea desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuse unor forme de școlarizare, așa încât este vorba de persoane avizate și diligente, care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie [Decizia nr. 154 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, paragraful 18].

32. Curtea reține, de asemenea, că urmarea imediată, în cazul infracțiunii reglementate de art. 335 alin. (1) din Codul penal, constă în crearea unei stări de pericol pentru siguranța circulației pe drumurile publice, valoare socială apărută prin normele de incriminare, consumarea acesteia fiind sancționată cu închisoarea de la unu la 5 ani.

33. În aceste condiții, având în vedere cele arătate, Curtea constată că, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere în reglementarea limitelor de pedeapsă prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere, având în vedere valoarea socială ocrotită prin incriminare. Totodată, Curtea reține că libertatea individuală a persoanei, invocată de autoarea excepției, nu este un drept absolut, astfel cum s-a arătat în jurisprudența Curții Constituționale, ci unul relativ. Limitele libertății individuale sunt menționate expres chiar prin textul Constituției, respectiv dispozițiile art. 23 alin. (2)—(12) din Constituție, rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești de condamnare, prin aplicarea unei sancțiuni privative de libertate de natură penală, în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni constituind, potrivit normei fundamentale, un caz de limitare a libertății individuale.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu, de către Judecătoria Zărnești, în Dosarul nr. 1.779/338/2015 și constată că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. b) și art. 335 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Zărnești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară,
cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din UAT Râmetea, UAT Sâncel, UAT Vidra
și UAT Teiuș din județul Alba**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în UAT Râmetea — sectorul cadastral 1, UAT Sâncel — sectoarele cadastrale 1, 5 și 6, UAT Vidra — sectorul cadastral 1 și UAT Teiuș — sectoarele cadastrale 1, 5, 8 și 9 din județul Alba, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, cu planul cadastral și cu noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruș Ștefănescu

București, 27 iunie 2017.
Nr. 635.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

